

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-474/19-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Dijane Vidović predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa [] [] po generalnoj punomoći, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Velika Kopanica, V. Nazora 1, Velika Kopanica, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, u sjednici vijeća održanoj 5. ožujka 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/349, urbroj: 376-05-3-19-18 od 26. srpnja 2019.

II. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke utvrđeno je da je Hrvatski Telekom, d.d., Zagreb (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovoga rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Velika Kopanica (dalje: Općina) prema evidenciji Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Zemljišnoknjižni odjel Slavonski Brod, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, broj: 15/19 (dalje: Elaborat) i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. U točki II. izreke rješenja određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih voda u zemlji i nadzornih elektroničkim komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", broj: 152/11., 151/14. i 97/15.) – dalje: Pravilnik. U točki IV. izreke rješenja utvrđuje se da Općina ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 15. srpnja 2015., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva ako je ista nastupila kasnije, a u točki V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog

rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini. U točki VI. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Općini naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu, treću i četvrtu godinu i dokaz o uplati dostaviti tuženiku i Općini, a svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. obvezuje se Općina omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv citiranog rješenja tuženika tužitelj je pokrenuo upravni spor iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je nadležnost tuženika propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) - dalje: ZEK, koji između ostalog u stavku 1. točki 11. propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Pozivajući se i na članak 5. stavak 4., kao i članak 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.) - dalje: ZUP, navodi da se stvarna nadležnost tuženika ne može prenijeti na stranke u postupku, pa smatra da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je u presudama poslovni broj: UsII-234/18-6 i UsII-321/18-7 zauzeo i Sud. Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji i osporeno rješenje tuženika poništi, te predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu, pozivajući se na mjerodavne odredbe ZEK-a, obrazlaže razloge, na temelju kojih smatra da je ispravno utvrdio infrastrukturnog operatora i obvezu plaćanja naknade za pravo puta. Oспорava postojanje zakonskih pretpostavki za vođenje upravnog spora, jer je pravo puta zakonsko ograničenje prava vlasništva u korist tužitelja, a obveza na plaćanje naknade tužitelju je određena prisilnim odredbama ZEK-a, pa se ne može zaključiti da su povrijeđena prava i interesi tužitelja. Navodi nadalje da presude na koje se tužitelj poziva odstupaju od dosadašnjih stavova suda, izraženih u nizu ranijih odluka, te predlaže da Sud pri rješavanju spora u obzir uzme stajališta iz presuda, koje pobliže navodi. Smatra da su tužbeni navodi glede prenošenja nadležnosti na tužitelja neutemeljeni, jer su u osporenom rješenju točno i precizno određeni parametri na temelju kojih se obračunava naknada za pravo puta, a infrastrukturni operator je utvrđen na temelju izjave tužitelja broj 507/2018 od 22. siječnja 2018. i izvoda iz poslovnih knjiga, te Elaborata o pravu puta broj: 05/2018 i Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata, dok je vlasništvo zainteresirane osobe na predmetnim nekretninama utvrđeno iz javnih isprava izdanih na temelju podataka iz službene evidencije ovlaštenih pravnih osoba. Ističe da je tužitelj izvršio obračun godišnje naknade za pravo puta sukladno nalogu i podacima iz Tablice 1, iz čega je vidljivo da su parametri potrebni za obračun godišnje naknade utvrđeni u postupku i određeni rješenjem, a što je utvrđeno i uvidom u Tablicu 1. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba nije dala odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 12. ZEK-a, povodom zahtjeva zainteresirane osobe od 15. srpnja 2015. za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine i utvrđivanje visine naknade za pravo puta sukladno članku 28. stavku 6. ZEK-a.

Prema odredbi članka 29. stavka 1. ZEK-a, za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona plaća se naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnine i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog

interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema odredbi stavka 2. istog članka ZEK-a, naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice, koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovoga Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Međutim, ovaj Sud je već u svojoj presudi poslovni broj: UsII-334/19 od 19. rujna 2019., u povodu identičnih tužbenih navoda tužitelja, ocijenio da tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na način kako je to utvrđeno u izreci osporenog rješenja, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku. Slijedom navedenog nije osnovan prigovor povrede odredbe članka 12. ZEK-a u vezi s člankom 17. stavak 1. i 2. ZUP-a.

Nadalje, na sjednici sudaca ovoga Suda održanoj dana 17. rujna 2019. donesen je zaključak prema kojem u primjeni članka 27. i članka 28. ZEK-a, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

S obzirom na navedeno, imajući u vidu prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da je tuženik u okviru svoje zakonske ovlasti osporenim rješenjem, u izreci kojeg su dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika, pravilno riješio upravnu stvar. Sukladno navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje elektroničke komunikacijske infrastrukture, a tužitelj nesporno raspolaže s tim podacima za nekretnine za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat za pravo puta koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja. Nadalje, navedena odredba Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada. Prema podacima spisa predmeta, tužitelj je prije podnošenja tužbe obavijestio tuženika da je izvršio obračun godišnje naknade sukladno nalogu i podacima iz tablice.

Slijedom navedenog, na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odlučeno je kao u točki I. izreke.

Odluka o objavi presude utemeljena je na članku 14. stavku 8. ZEK-a (točka II. izreke).

REPUBLIKA HRVATSKA

HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

U Zagrebu 5. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Primljeno:	17.3.2020. 8:36:31		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/159	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-20-3	Spis	0	

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

